

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. június 9. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A sikkasztás büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2009. január 26. napján kihirdetett **13.B.165/2008/22.** számú **ítéletét h e l y b e n h a g y j a azzal**, hogy a zár alá vétellel érintett ingatlanok közül a Szeghalmi Földhivatal által nyilvántartott **(Település, utca, házszám)alatti ingatlan** esetében **a helyrajzi szám helyesen: (Település, belterület, helyrajzi szám)** **a (Település, utca, házszám)alatti ingatlan** vonatkozásában **(Település, belterület, helyrajzi szám).**

Az elrendelt zár alá vételt azzal tekinti fenntartottnak, hogy a zár alá vételt fel kell oldani, ha a magánfelek bármelyike hatvan napon belül nem igazolja, hogy polgári jogi igényét érvényesítette.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A megyei bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rendbeli sikkasztás büntetében [Btk. 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pontja, (6) bekezdés b) pontja], 2 rendbeli magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 276. §], hitelezési csalás büntetében [Btk. 297/A. §], csődbüntetésben [Btk. 290. § (1) bekezdés a), c) és d) pontjai], zártörés vétségében [Btk. 249. § (2) bekezdés], és számvitel rendje megsértésének vétségében [Btk. 289. § (1) bekezdés a) pontja].

Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év fogházra, 2 év közügyektől eltiltásra és 5 év gazdasági társaság vezetői tevékenységtől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a fogházbüntetés 2/3-ad részének a letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság az 1. sz., a 2. sz., a 3. sz., a 4. sz., az 5. sz., a 6. sz., a 7. sz. gazdasági társaságok, **(1. sz. név)** egyéni vállalkozó által bejelentett polgári jogi igények érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

A bíróság a vádlott ingó- és ingatlan vagyonára, így különösen a Szeghalmi Földhivatal által a (település-i, helyrajzi szám) hrsz. alatt nyilvántartott és természetben a **(Település, utca, házszám)** alatti ingatlan 1/2-ed tulajdoni hányadára; a (település-i, helyrajzi szám) alatt nyilvántartott, természetben a **(Település, utca, házszám)** alatti ingatlan 2/16-od tulajdoni hányadára, valamint a (cégjegyzékszám megjelölése) cégjegyzékszámú és **(Település, utca, házszám)** alatti székhelyű **(8. sz. gazdasági társaság)** fa. gazdasági társaságban tulajdonát képező üzletrészre elrendelt zár alá vételt fenntartotta.

A bíróság kötelezte a vádlottat, hogy a Békés Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala felhívására fizessen meg 1.084.616.- forint büntügyi költséget.

A megyei bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést enyhítésért, a védő e mellett a tényállás IV. tényállási pontjában írt magánokirat-hamisítás vétségeként értékelt cselekmény miatt emelt vád alóli felmentés érdekében is fellebbezett. Fellebbezése írásbeli indokolásában e tekintetben az első fokú ítélet megalapozatlanságára is hivatkozott

A fellebbezési nyilvános ülésen eljáró ügyész - a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.75/2009. számú átiratában írtakkal egyezően - az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a bejelentett vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak.

Eljárási szabályt sértett a megyei bíróság, amikor a Be. 258.§ (3) bekezdés f) pontjában, illetőleg a Be. 260. § (1) bekezdés 2. mondatában írtak ellenére a védő és a vádlott által előterjesztett bizonyítási indítványokat az ítéletében nem sorolta fel, és az elutasításuk indokait sem adta meg.

A Be. 258. § (3) bekezdés f) pontja kimondja, hogy az ítélet indokolása összefüggően tartalmazza az indítványok elutasításának indokolását, míg a Be. 260. § (1) bekezdés 2. mondata szerint a bizonyítási indítvány elutasításának indokait az ügydöntő határozatban kell kifejteni.

Az ítélet tábla ezen relatív eljárás szabálysértésre figyelemmel az első fokú ítélet **Bf.I.121/2009/5.**

indokolását kiegészíti az alábbiakkal: A 2008. november 14-én tartott tárgyaláson a védő és hozzá csatlakozva a vádlott az igazságügyi könyvszakértői vélemény kiegészítését indítványozta (11. sz. jegyzőkönyv 82. o.) abban a tekintetben, hogy a **(8. sz. gazdasági társaság)**-nak 2005. március 2. napjától a felszámolás elrendeléséig milyen állandó kiadásai voltak, továbbá, hogy rendszeresen fizette-e ezeket. E jegyzőkönyvben utalás történt két tanú kihallgatásának korábbi indítványozására is, azonban a két tanú kihallgatására irányuló konkrét bizonyítási indítvány 2008. november 6-án került előterjesztésre. Az indítvány szerint (2. sz. név), mint a **(8. sz. gazdasági társaság)** alkalmazottja a cég működéséről, termeléséről, míg (3. sz. név) a cég működése mellett az irányításában részt vevő személyekről - **(4. sz. név)**-ről és **(5. sz. név)**-ről - rendelkezik ismeretekkel.

Az ítéletálla álláspontja szerint nem tévedett a megyei bíróság, amikor a védő és a vádlott bizonyítási indítványait elutasította. Az ítéletálla az indokolás pótlása során arra mutat rá, hogy a szakértői vélemény kiegészítése azért szükségtelen, mert a vád tárgyává tett cselekmények egyikének az elbírálásához sem szükséges a védő által hivatkozott időszak tekintetében annak a vizsgálata, hogy a **(8. sz. gazdasági társaság)**-nak milyen további kiadásai voltak. Egy ilyen irányú szakvélemény kiegészítés - ténybeli összefüggés hiányában - ugyanis nem tartalmazna olyan adatot, amely alkalmas lenne arra, hogy az első fokú ítéletben írt, a vádlott büntetőjogi felelősségét megalapozó tényállástól eltérő tényállás kerüljön megállapításra. A tanúként kihallgatni kért két személy ismereteivel kapcsolatosan pedig az rögzíthető, hogy a megyei bíróság széles körű bizonyítást vett fel, mely alapján mérlegeléssel aggály nélkül állapította meg - a vádlotti védekezés ismeretében - az ítéleti tényállást. Az ítéletálla álláspontja szerint egy esetleges további bizonyítástól nem várható olyan adat, amely eltérő tényállást eredményezne, így a tanúk kihallgatását nem tartotta szükségesnek.

Az ítéletálla a Be. 348. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően felülbírálv a az elsőfokú bíróság ítéletét az iratok egybehangzó adatai, valamint a vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján annak tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

A vádlott felesége jelenleg használtruha piaci értékesítésével is foglalkozik, amiben a vádlott segít neki. Ebből kettejüknek havonként 20-30.000.- forint jövedelme származik.

Az első fokú ítélet személyi részében (2. o. alulról 3. bekezdés) nyilvánvaló elírás miatt egyes szám első személyben szerepel a vádlott vagyonára és a szakképzettségére vonatkozó tényállásrész a helyes - egyes szám harmadik személyben történő - megfogalmazás helyett, így azt az ítéletálla ennek megfelelően helyesbítette.

Az 1/A. tényállási pontban mind a folyószámla szerződés megkötésének időpontja, mind a szerződés száma tévesen került feltüntetésre. A szerződés 2003. december 9-én kelt, míg a folyószámla szerződés száma helyesen (szerződésszám).

Az 1/B., a 2., a 3. és a II. tényállási pontokban is elírásra került **(8. sz. gazdasági társaság)** és a **(pénzintézet megnevezése)** által megkötött hitelszerződés száma. A szerződésszám helyesen (szerződésszám).

A II. tényállási pontban egy értelemzavaró elírás található a 6. oldal 4. bekezdésben, ahol a „hitelszerződése” szó helyett a „hitelszerződéssel” szó ad értelmet a mondatnak.

A III. tényállási pontban a Békés Megyei Bíróság felszámolást elrendelő végzésének a száma szintén elírásra került a 6. oldal 5. bekezdésében. A végzés száma helyesen: 2.Fpk.04-05-000205/6.

Ugyanebben a tényállási pontban a 7. oldal 1. bekezdésének 17. pontja is téves számadatot tartalmaz. Az itt írt hitelezői igény összege helyesen ugyanis 57.757.276.-forint.

Az V. tényállási pontban írtak annyiban szorulnak helyesbítésre, hogy a 9. oldal 1. bekezdésében írt 2005. augusztus 31. napján nem egy, hanem kettő lángvágó berendezés került a lefoglalás helyéről elszállításra.

Egyebekben a megyei bíróság ítéletének tényállása hiánytalan, így azt az ítélet tábla a fenti kiegészítéssel és helyesbítésekkel az ítéltetésének alapjául elfogadta.

Ami a IV. tényállási pontban írt tényállás megalapozatlanságára utaló védői hivatkozást illeti, rámutat az ítélet tábla arra, hogy a megyei bíróság a vádlott büntetőjogi felelősségét eldöntő főkérdésekre vonatkozó bizonyítékokat az iratoknak megfelelően rögzítette, és az általa megállapított tényekből további tényekre is helyes következtetéseket vont le. Nincs tehát olyan irattalenes megállapítás vagy olyan téves ténybeli következtetés az első fokú ítéletben, amely azt megalapozatlanná tenné.

A megalapozatlanságra hivatkozó, a vádlottnak a IV. tényállási pontban írt, magánokirat-hamisítás vétségeként értékelt cselekmény miatt emelt vád alóli **Bf.I.121/2009/5.**

felmentését célzó fellebbezést illetően az állapítható meg, hogy az valójában az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét támadja.

Bár a védői fellebbezés sem vitatta azt, hogy a **(1. sz. név)** részére kiadott számlák közül három teljesítésre került, azonban a védő arra hivatkozott, hogy a vádlott tudata erre nem terjedt ki. Az ítélet tábla azonban az ezen érvelést elvető, a megyei bíróság ítéletében meggyőzően kifejtett - elsősorban (tanú neve) tanú vallomásán alapuló - álláspontot osztotta. Lényeges körülménynek tekinti az ítélet tábla azt, hogy a sértett nem tudta egyértelműen megjelölni, hogy ki választotta ki az engedményezési szerződésben feltüntetett számlákat. Ügyvezető cégvezetőként a vádlottnak ugyanis a **(1. sz. név)-vel** kötött engedményezési szerződés aláírását megelőzően lehetősége lett volna meggyőződni arról a számlákon szereplő összegek időközben kiegyenlítésre kerültek-e. Ezt azonban nem tette meg, tehát magatartásának lehetséges következményeibe belenyugodott, ami nem a gondatlanságát, hanem az eshetőleges szándékát mutatja.

A vádlott ismerethiányára utaló védői hivatkozás tehát azért nem foghatott helyt, mert a rendelkezésre álló adatokból egyértelműen megállapítható, hogy a számlák ellenértékének a tényleges követelhetőségéről a vádlott egyáltalán nem győződött meg, holott tudta, hogy a követelések kiegyenlítése folyamatosan történik a cége esetében.

Mivel a megyei bíróság megalapozott tényállást állapított ezért nincs törvényes lehetőség az eltérő tényállás megállapítására a IV. tényállási pontot érintően, és emiatt nem kerülhet sor a vádlottnak a védő által e tekintetben kért felmentésére sem.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és az általa megvalósított bűncselekmények minősítése tekintetében is helyes álláspontra helyezkedett.

A megyei bíróság a bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte, azonban ítéletének bizonyítékokat értékelő része számos értelemzavaró elírást tartalmaz, amelyeknek a helyesbítése szükséges.

A 9. oldal utolsó bekezdésének utolsó mondatában az utalás helyesen a III. és IV. tényállási pontokra vonatkozik.

A 10. oldal 4. bekezdésében az V. tényállási pontra, míg az 5. bekezdésében a VI. tényállási pontra helyesbíti az ítélet tábla a hivatkozásokat.

A 11. oldal utolsó bekezdés 2. sorában és a 12. oldal 8. bekezdésének 4. sorában a vádlott vezetéknéve elírásra került. A vádlott vezetéknéve helyesen: (vezetéknév).

A 11. oldal 7. bekezdésében a házi pénztár hiányára utalás esetén az évszám hiányos. A helyes évszám 2004.

A 15. oldal 1. bekezdésében a Btk. 290. § (1) bekezdés d) pontjára vonatkozó indokolást az ítélet 8. oldal 1. bekezdésében írtaknak megfelelően helyesbíti akként, hogy mellőzi a vesztegetés és a kenőpénzek nyújtására utalást. Az indokolás ugyanis e tekintetben nincs összhangban a megállapított tényállással, és e mellett olyan bűncselekményekre tartalmaz adatot, amelyek nem képezték a vád tárgyát. Amennyiben ugyanis az indokolást az ítéletváltoztatás nélkül hagyta volna, úgy további bűncselekmények megállapításának a lehetősége merülhetett volna fel, ami azonban vádon történő túlterjeszkedést eredményezte volna.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti, azok szintén helyesbítésre és kiegészítésre szorulnak. Az ítéletváltoztatás mellőzi az enyhítő körülmények közül a büntetlen előéletre utalást, mivel az az ügyvezetői tisztség egyik törvényi feltétele, így azt emiatt a vádlott javára értékelni nem lehet. Mellőzi az ítéletváltoztatás a ténybeli beismerő vallomás enyhítő körülményként történő értékelésére utalást, mivel csak a bűnösségre kiterjedő vallomás enyhítő körülmény. A vádlott az 1/A., az 1/B., a 2., a 3., a 4., a II. és a VI. tényállási pontokban írt bűncselekmények vonatkozásában tett bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást, így csak ezek értékelhetők enyhítő körülményként. További enyhítő körülményként értékeli az ítéletváltoztatás a bűncselekmények elkövetése óta eltelt időmúlást, valamint, hogy a 1/A., az 1/B. és a 4. pont esetében az elkövetési érték a jelentős érték alsó határához közeli.

A súlyosító körülmények közül mellőzte az ítéletváltoztatás a gátlástalan és a hosszabb időn keresztül történt elkövetésre utalást. Ellenben további súlyosító körülményként értékeli, hogy a vádlott a csődbüntett több elkövetési magatartását is megvalósította, míg a számvitel rendje megsértéseként értékelt cselekményével a keretszabály több rendelkezését sértette meg.

Ami az enyhítésre irányuló fellebbezéseket illeti megállapítható, hogy az ítéletváltoztatás által helyesbített és kiegészített bűnösségi körülmények mellett az elsőfokú bíróság által az enyhítő körülmények messzemenő figyelembe vételével kiszabott fő- és mellékbüntetések a vádlott cselekményeiben és személyiségében megjelenő társadalomra veszélyességgel arányban állnak, így azok mértékének változtatása nem indokolt. A törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés kiszabását - melynek végrehajtási fokozatát a

Bf.I.121/2009/5.

megyei bíróság az eggyel enyhébben fogházban határozta meg - az ítéletváltoztatás is szükségesnek tartja, és nem látott indokot a Btk. 87. § (1) és (2) bekezdéseiben írt enyhítő szabályok alkalmazására.

Ami a jogszabályi hivatkozásokat illeti, azok szintén helyesbítésre és kiegészítésre szorúlnak az alábbiak szerint:

A halmazati szabályok alkalmazásánál a megyei bíróság nem hivatkozott a Btk. 85. § (2) és (3) bekezdésére, holott alkalmazta. Az ítéletábra tévessége miatt mellőzi a Btk. 40. § (1) bekezdésére hivatkozást, és a hozzá fűzött indokolást. A gazdasági társaság vezetői tevékenységtől történő eltiltás esetén a megyei bíróság ugyan alkalmazta a Btk. 56. § (2) bekezdését, azonban nem hivatkozott rá, ezért azt az ítéletábra pótolta. A mellékbüntetések mértékének meghatározása tekintetében a megyei bíróság nem jelölte meg a Btk. 55. § (1) bekezdését, ezért azt az ítéletábra felhívta. Az ítéletábra szintén a tévessége miatt mellőzi a Be. 157. § (1) bekezdésére történő utalást, azonban pótolja a Be. 338. § (1) bekezdésére hivatkozást a bűnügyi költség viselésére kötelezés tekintetében.

Észlelte az ítéletábra, hogy a zár alá vett ingatlanok közül a **(Település, utca, házszám)** alatti ingatlan és a **(Település, utca, házszám)** alatti ingatlan vonatkozásában a helyrajzi számok elírásra kerültek, ezért azokat helyesbítette.

Észlelte továbbá azt is, hogy az első fokú ítélet rendelkező része nem utalt az elrendelt zár alá vétel feloldásának a Be. 159. § (4) bekezdés e) pontjában írt esetére, ezért azt az ítéletábra a rendelkező részben pótolta.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2009. június 9.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.I.121/2009/5. számú végzése, és a Békés Megyei Bíróság 13.B.165/2008/22. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2009. június 9.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke